

Urszula Sipińska , Zapomniałam

Zapomniałam twoje oczy,
Zapomniałam twoje usta,
Nasza ścieżka pod sosnami stoi pusta.
Taka byłam diamentowa,
taka byłam bursztynowa,
dziś już nie wiem,
żebyś kiedyś mnie całował.

Może znałam twoje oczy,
może znałam twoje usta,
Nasza ścieżka pod sosnami stoi pusta

Zapomniałam twoje ręce,
Pogubiłam twoje słowa,
Nie pamiętam, żebyś kiedyś mnie całował.
Potem okruch przypomnienia
odnajduję w jakichś wierszach,
wtedy, zobacz,
jestem z wszystkich najsmutniejsza.

Jeśli znałam twoje ręce,
wsluchiwałam w twoje słowa
pewnie byłam najładniejsza, kolorowa.

No widzisz, no widzisz, co stało się z nami,
Snujemy się teraz innymi drogami.
Sam widzisz, sam widzisz,
zmartwienie się wkradło,
pod nogi nam prosto upadło

Zapomniałam twoje oczy,
Zapomniałam twoje usta,
Pokazały swoje twarze krzywe lustra.
Już nie byłam brylantowa
i nie byłam twoja pierwsza,
choć jestem
z wszystkich dziewcząt najwierniejsza.

Zapomniałam twoje ręce,
Pogubiłam twoje słowa,
Znikła ścieżka najładniejsza, kolorowa.